

Hrvatska grancica

DVOJEZIČNO GLASILO HRVATA U RUMUNJSKOJ
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

STR. / PAG. 3
DAN NACIONALNIH MANJINA

STR. / PAG. 3
DAN DRŽAVNOSTI RUMUNJSKE

STR. / PAG. 6
PALJENJE ADVENTSKE SVIJEĆE

Srećan i blagoslovljen Božić!

www.zhr-ucr.ro

Mjesečno izdanje Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj /
Ediție lunară a Uniunii Croaților din România

Godina / Anul XXX
Broj / Numărul 220

Nakladnik / Editor
Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj /
Uniunea Croaților din România

Za nakladnika / Pentru editor
Giureci-Slobodan Ghera

ISSN KOD / COD ISSN 1841-9925

Glavni urednik / Redactor șef
Ivan Dobra

Urednici / Redactori
Lina Stroescu

Vanjski suradnici / Colaboratori
Maria Lațchici; Diana Catlici;
Pr. Davor Lucacela; Petru Miloș

Tehnoredaktor / Tehnoredactor
Zlatko Nikola Ursul

Adresa:
Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj
Uniunea Croaților din România
327065 Carașova 22, jud. Caraș-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hg.redactia@zhr-ucr.ro
Web: www.zhr-ucr.ro

U OVOM BROJU DONOSIMO / ÎN ACEST NUMĂR:	
DAN DRŽAVNOSTI RUMUNJSKE	STR. 3
DAN NACIONALNIH MANJINA	
OPĆINA KARAŠEVO NA KRAJU GODINE	STR. 4-5
PALJENJE PRVE ADVENTSKE SVIJEĆE U KLOKOTIČU	STR. 6
SEÂNTUL NICOLAE VĂZUT PRIN OCHI DE COPIL	STR. 7
CRKVE NE PJSME HRVATSKE ZAJEDNICE...	STR. 8
U RANU SVJETLOST ZORE....	STR. 9
PORED OGNJIŠTA, ZIMI....	STR. 10-11
BOŽIĆNI SAJAM U KARAŠEVU	STR. 11
SVETI NIKOLA	STR. 12
TKO IMA SINA, IMA SVE	STR. 13
PESCUITUL ÎN LUNA CADOURILOR!	STR. 14
IZLOŽBA RUMUNJSKE UMJETNOSTI...	
POKLONI ZA DJECU	STR. 15

Svakog petka s početkom
od 19:15, na frekvenciji 105,6
MHz Radio Ričice, emitira se
naša emisija na hrvatskom
jeziku. Slušajte nas!

Emisije na hrvatskom jeziku pokušavaju obuhvatiti
ono što je značajno u povijesti i životu hrvatske manjine na
rumunjskom prostoru, naše tradicije, običaje i najvažnije
događaje iz karaševske zajednice. Gledajte nas!

IZLOŽBA RUMUNJSKE UMJETNOSTI KULTURNE RAZNOLIKOSTI

Nakon što su u zadnjim godinama ponajbolje
slike mladoga fotografa Adriana Tincula već
bile izložene u galerijama raznih gradova Ru-
munjske, u Tulceai, Temišvaru, Bukureštu, u
zgradi Rumunjskog parlamenta, a zatim i u zgradi Europ-
skog parlamenta, pri samom kraju mjeseca studenoga
radovi ovoga svestranog slikara su bili dostupni i publici
sa zapadne obale Sjedinjenih Američkih Država.

Riječ je o izložbi „Kulturne raznolikosti“ koju su
u zgradi Generalnog konzulata Rumunjske u Los An-
gelesu organizirali 27. studenog 2023. godine Odjel za
međuetničke odnose Rumunjske vlade i Zaklada Inter-
Art Aiud, pod visokim pokroviteljstvom predsjednika
Rumunjske Klausa Iohannisa. Izložba je uključila slike
50 rumunjskih umjetnika različitih etničkih pripadnosti
i većinskog rumunjskog naroda, a kvalitativni odabir
fotografa, pa tako i Adriana Tincula, napravila je u-
prava Zaklade Inter-Art temeljem suradnje na raznim
projektima koje je organizirala. Izloženi radovi bili su
ujednačene veličine, s idejom da u trenutku izlaganja
tvore ogromnu slagalicu što je simbolična poruka o har-
moniji između etniciteta, između suživotaumjetnika koji
pripadaju različitim kulturama i većinskog naroda u Ru-
munjskoj.

Nj.E. gđa. Lucia Sava, generalni konzul Rumu-
njske u Los Angelesu, je u svom govoru naglasila da je
“Rumunjska zemlja bogate kulturne raznolikosti, s fas-
cinantnom poviješću i utjecajima različitih kultura i civi-
lizacija. Ovom smo izložbom željeli naglasiti međusobno
razumijevanje i poštovanje između različitih kultura,
raznolikost koja je vidljiva u jeziku, tradiciji, običajima,
kuhinji i umjetnosti”. Dincer Geafer, državni podtajnik u
Odjelu za međuetničke odnose, govorio je pak o ljeko-

vitim sposobnostima umjetnosti: “Umjetnost ima spo-
sobnost liječiti, činiti ljude boljim, stvarati bolji svijet,
moći uživati u svemu što živimo i osjećamo”.

„Zaklada „Inter-art“ inače povezivaje domaće
umjetnike s likovnim umjetnicima s drugih meridijana,
promovira interkulturalni dijalog, rumunjsku umjetnost
i kulturu u inozemstvu, na svim kontinentima svijeta.
Uvijek je daje važnu ulogu kulturnim razmjenama i in-
terakciji između različitih kultura kako na nacionalnoj
tako i na međunarodnoj razini.

Uključenost nacionalnih manjina u aktualni kul-
turni život i kreativni potencijal ovih manjinskih skupi-
na, koje imaju ugled kako u Rumunjskoj tako i izvan
granica zemlje, od posebnog je značaja. Ovaj projekt,
čiji je jedan od protagonista predstavnik Zajedništva
Hrvata u Rumunjskoj Adrian Tincul, još jednom je po-
kazao da se kroz suvremenu umjetnost mogu jačati
veze, razumijevanje i sklad između većine i manjina,
isticati općeljudske vrijednosti”.

Ivan Dobra

POKLONI ZA DJECU

Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj nije ni
ove godine zaboravio obradovati djecu
predškolske i školske dobi iz karaševskih
sela i djecu hrvatske nacionalnosti iz
Rekaša i Tirola. U sklopu božićnih i novogodišnjih
blagdana, Zajedništvo je djecama poklonio 300
paketića s omiljenim slatkišima. U svim mjestima
paketiće su dijelili predstavnici ZHR-a.

Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj uručuje od
2004. godine poklon – paketiće svim karaševskim
djecama, toliko uoči božićnih blagdana, koliko i pri-
godom Dana djeteta.

PESCUITUL ÎN LUNA CADOURILOR!

Luna decembrie sau luna cadourilor, cum i se mai spune, este una foarte grea pentru pescari, o lună cu temperaturi foarte scăzute și multă zăpadă, când peștii sunt foarte sceptici și foarte precauți în privința hranei pe care o consumă.

În schimb, în această perioadă a anului cu temperaturi foarte scăzute, cele mai bune rezultate le puteți obține atunci când apa râului este foarte limpede și scăzută. Iar nălucile cele mai prinziătoare sunt cele de culoare închisă și dimensiuni mult mai mici decât cele pe care le folosiți în timpul verii sau al toamnei.

Ultima mea ieșire la începutul lunii decembrie a fost una cu foarte mult noroc. Totul s-a întâmplat într-o vineri după masă în jurul orei 15:00, după ce am ieșit de la serviciu. Am plecat numai-decât pe malul râului, știind că nu prea aveam multă vreme de pescuit, deoarece, cum este iarnă, zilele sunt scurte și se întunecă foarte devreme, iar după lăsarea întinericului, aici, în Austria, pescuitul este interzis.

Cu mare greutate am găsit un loc de parcare cât mai aproape de malul râului unde urma să pescuiesc, după care fuga pe malul apei, ca să fiu primul din acea zi, care își încearcă norocul la un pescuit de păstrăv curcubeu.

Odată ajuns la locul unde urma să pescuiesc, fiind zăpadă, am constatat că deja erau câțiva colegi veniți înaintea mea, dar cum în pescuit speranța moare ultima, am decis să-mi încerc norocul cu un spirit foarte optimist.

Deși am bocanci cu talpă antialunecare, înainte să ajung pe malul râului aveam de coborât o pantă de câțiva metri, și imediat, la începutul coborârii, am alunecat și m-am trezit la malul apei, una foarte rece. Doamne ferește că nu mi-am rupt mâna sau, și mai grav, nu mi-am stricat ceva din arsenalul pescăresc.

După căzătură m-am dezmeticit puțin și i-am mulțumit lui Dumnezeu pentru că în afară de câteva zgârieturi pe mâna stângă nu am avut altceva nimic. Toate bune și frumoase.

M-am șters de zăpadă și nămol, după care am dat startul la câteva lanseuri care mai de care, cu năluci dintre cele mai bune. Cu toate că la început am avut ghinion, spre finalul partidei de pescuit am avut și un oarecare noroc, datorat, în mare parte, celor câteva clipe de sclipire ale undițarului, dar și colaborării peștilor.

Am ales pentru început un vobler de 8 centimetri, scufundător, cu barbeta lungă și cu puncte negre și roșii pe lateral, o nălucă perfectă pentru loștriță și păstrăvul curcubeu. După primele lanseuri am avut parte doar de câteva atacuri din partea peștilor, primele două cu păstrăvi indigeni, dar cum aceștia sunt în perioada prohibiției, trebuiau eliberați numaidecât.

După care, spre finalul partidei de pescuit din acea după masă, o loștriță de dimensiuni impresionantă mi-a urmărit nălucă până la malul apei, o loștriță de aproximativ 80/90 centimetri. Iar norocul mi-a venit la ultimele lanseuri, înspre înserat, când mi-a atacat momeala un păstrăv curcubeu de 49 de centimetri, o frumusețe rară de pește, un exemplar cu care m-am luptat aproximativ 10/12 minute.

Era un pește foarte frumos de aproximativ 2 kilograme, chiar mai mult, un pește superb, care ne-a făcut o seară mai frumoasă, o cină pe cinste, așa cum se cuvine unui pescar. O cină cu pește proaspăt, mămliguță făcută din făină de mălai din Carașova și mujdei de usturoi!

Petru Miloș

DAN DRŽAVNOSTI RUMUNJSKE

Dan dȓavnosti Rumunjske slavi se svake godine 1. prosinca.

Ovaj je datum utvrđen zakonom i objavljen u Narodnim novinama br. 95 od 1. kolovoza 1990. Događaj označava najvažniji trenutak u rumunjskoj povijesti, onaj u kojem je Velika narodna skupština iz Alba Iulije 1918. izglasala ujedinjenje Transilvanije s Rumunjskom.

Na bukureštanskom trgu Arcul de Triumf, ali i u Alba Iuliji organizirane su vojne parade i druge svečanosti posvećene proslavi rumunjskog Dana dȓavnosti. Rumunji posvuda slavili su Dan dȓavnosti, prisjećajući se Velikog ujedinjenja kad je narod ujedinjen u duhu, vrijednostima, kulturi i jeziku pod istom zastavom. Dan dȓavnosti Rumunjske također je obilježen i u nekim obrazovnim jedinicama u karaševskoj zajednici brojnim prigodnim aktivnostima u kojima su sudjelovali učenici osnovnih i srednjih škola pod vodstvom svojih učiteljica i odgojiteljica.

Povodom Dana dȓavnosti, predsjednik Klaus Iohannis je između ostaloga, rekao:

„1. prosinca je praznik koji nas Rumunje okuplja, bez obzira gdje se nalazimo, ponovno nas povezujući s duhom našeg nacionalnog jedinstva.

Slavimo ga iz godine u godinu, svaki put s osjećajem da smo dio zajednice u kojoj se osjećamo kao kod kuće, da vibriramo, slušamo himnu i mašemo zastavom na događajima diljem zemlje na ovaj dan, s radošću dijeleći s drugima iste simbole i isti nacionalni identitet.

DAN NACIONALNIH MANJINA

Dan nacionalnih manjina u Rumunjskoj kao državni blagdan obilježava se svake godine 18. prosinca, a putem prigodnih programa povodom ovogodišnjeg Dana nacionalnih manjina, pripadnici svake manjinske zajednice s rumunjskog prostora su plesom, glazbom i raznim drugim kulturno-umjetničkim manifestacijama približili sugrađanima svoju kulturu i tradiciju, kao i sve ono što ih čini upravo nacionalnim manjinama.

U subotu 16. prosinca, povodom nadolazećeg Dana nacionalnih manjina, Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj je organizirao u svom centralnom sjedištu kulturnu manifestaciju namijenjenu svetkovini prigodom koje su prezentirane neke od specifičnih tradicija naše manjine. Orkestar ans-

105 godina nakon Velikog ujedinjenja važno je osvrnuti se na postignuća i postignuti napredak. Mi smo cijenjena članica Europske unije u koju smo se željeli integrirati jer Europa je naša obitelj. Zahvaljujući svom demokratskom putu, privrženosti euroatlantskim vrijednostima, naša država danas ima zaslužen mjesto kako u Europskoj uniji tako i u NATO-u.

Ali najvažniji oslonac na koji se naš narod oslanja ste vi, dragi Rumunji! I zato vam, u povodu Dana dȓavnosti, zahvaljujem što nosite Rumunjsku u svojoj duši i svojom ste strašću, predanošću i angažmanom snaga koja određuje napredak i dobrobit cijelog našeg društva!

Sretan rođendan, dragi Rumunji! Sretan rođendan, Rumunjska”!

Ivan Dobra

ambula Karaševska zora, pod vodstvom prof. Ionela Bonțua, izveo je glazbenu suitu karaševskih tradicionalnih melodija, koledari "Kreativnih radionica" ZHR-a, pod vodstvom prof. Marije Vlasić, prof. Ane Filke i prof. Ionela Bonțua, pjevali su božićne pjesme i kolede koje zauzimaju posebno mjesto u karaševskim božićnim običajima, a zatim su nastupili koledari Dvojezične gimnazije iz Karaševa i Osnovne škole Lupak, pod vodstvom prof. Milana Todora. Na kraju programa organizirana je odgojna, stvaralačka i obrtnička radionica s tematikom „Simbolički elementi specifični hrvatskoj manjini”.

Na sam Dan nacionalnih manjina, 18. prosinca, Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj je uručio paketiće sa slatkišima svim djecama predškolske i školske dobi iz karaševskih sela i djecama hrvatske nacionalnosti iz Rekaša i Tirola.

Ivan Dobra

OPĆINA KARAŠEVO NA KRAJU GODINE

Nalazimo se pri samom kraju 2023. godine. U ovoj godini, u Općini Karaševu radilo se intenzivno na nekoliko glavnih projekta i investicija, svakodnevno su se u to mogli uvjeriti stanovnici općine.

Nakon razgovora s knezam Petram Bogdanam, saznali smo da se privode kraju radovi na mostu preko rijeke Karaša u Karaševu, završen je vodovod i kanalizacija u Nermiđu, te kanalizacija u Jabalču, radi se na obnovi dispanzera, završen je projekat obnove Doma kulture u Nermiđu i približavaju se kraju i radovi na kulturnom domu u Karaševu.

Vidimo da se u našoj općini radi intenzivno. O kojim projektima je riječ, koji su provedeni kraju ili se trenutno još provode?

Na PNDL 2 projekti uglavnom su završeni. Ovoga meseca treba da se asfaltira sokak od Bogdana pa sve do crkve, i sokaci što se vežu s tem

forma za handikap i treba da se metne balustrada na loži gori. Unutra je sve gotovo. Nesmo mogli da završimo sve pa smo morali da pridržimo projekt.

Radi se na totalnoj obnovi dispanzera. Ta investicija je financirana kroz ADR. Budući da ti radovi su trebali završeni do 31. decembra ove godine, i program ADR ne pušća da se pridliže radove, tako će što ne stignemo da završimo lamo da moramo da platimo mi iz lokalnog budžeta. Ne reč o velikim troškovima, jer veliki dio rađe na dispanzeru la da bude gotov do kraja ove godine, kao na primjer krov, facada, unutarne prostorije koje trebaju reorganizirane.

Što se vrtića tiče, obnovili smo dvorište.

Hteli bi da napravimo jedan novi prostor za igranje za djecu, jedan mali teren na platformi betonskoj koju lamo da pokrijemo tartanam. Lamo da stavimo pavaž na ulazu i naokol.

Postoje, naravno, brojni još planovi. Koje su najvažnije investicije Općine planirane za razdoblje koje je pred nama?

Odobrili smo u sednici indikatori za obnovu puteva i slijedi da u Nermiđu i u Jabalču počmemo u proleće asfaltiranje sokaka. Za taj projekt smo dobili financiranje.

Ostalo je da se radi i na vrtiću iz centra sela Karaševa. Imamo financiranje od 2 miliona leja. Rađa je jako velika. Ostalo je da se izvadi na licitaciju, nadam se da priko zime to obavimo i da od proleća počmemo rađe na vrtiću. Tamo la da se završi krov, da se metne podzemno grejanje, da se

putam, put za komandom, put prema balonu. Na mostu je dodat kamen i la da dođu tri sloja asfalta. To sve la da je gotovo do kraja godine.

Isto kroz PNDL 2 ovu godinu smo završili u Jabalču kanalizaciju, a u Nermiđu vodovod i kanalizaciju. Ovi dani treba da metnemo u funkciju pompe, jer su gotove i električne veze na pumpa i la da se pusti i mreža od kanala u Nermiđu. Vodu imaju, koji hoće može da se rakordira i sad la da se pusti i kanal.

Završili smo projekt obnove Doma kulture u Nermiđu. Rađe su tamo završene i nadamo se da za svetkove bude na raspolaganje narodu. Ti novci smo dobili iz europskih fondova. Što se tiče Doma kulture u Karaševu, rađe nesu sve gotove. Ostale su nim vanjske rađe. Da se napravi jedan platou, da se plakiraju prečke, la da se metne i jedna plat-

TKO IMA SINA, IMA SVE

Božić – to je svetkovina lijepih sjećanja i dirljivih priča.

Jednu neobičnu priču želio bih podijeliti s vama. Starac je bio milioner. Posjedovao je neizmerno bogatstvo u svojim originalnim slikama i kipovima. Bio je strastveni sakupljač umjetnina. Sve bi to teklo bez problema da nije bilo sina. Taj je u mladosti nesretno umro i u životu starca ostavio je veliku prazninu. Kad je starac umro, iza sebe je ostavio oporuku u kojoj je pisalo da sav posjed treba biti na licitaciji budući da on nema baštinika. Trgovci, poznavatelji umjetnosti i milioneri došli su odasvud da sudjeluju na licitaciji. Veliki prostor bio je ispunjen do posljednjega mjesta jer nitko nije želio propustiti takvu jednu prigodu u kojoj je svatko želio barem jedno umjetničko djelo. "Prije nego započne dražba", počeo je voditelj, "tu je još jedan uvjet pokojnika i to u prvoj rečenici oporuke." Dok je to govorio uzeo je iz mape sliku prerano umrloga sina. "Ta slika mora biti prva."

Naravno, nitko od prisutnih nije bio zainteresiran za tu manje vrijednu sliku. Nju je morao naslikati bilo koji nepoznati slikar pred koju godinu. Ali oporuka je oporuka, i voditelj je ustrajao u svome zahtjevu. Konačno se iz jednoga kuta javio stari sluga koji je služio kod jednoga milionera i rekao: "Ja sam poznao mladića i želim se nadmetati za sliku". Budući da nije bilo konkurencije kupio je sliku za par dolara.

Opet se oglosio voditelj: "Dame i gospodo, licitacija je završena". Ledena šutnja ispunjala je prostor. "Završena?", čuo se jedan glas. "Pa ona nije pravo ni počela."

"Moje dame i gospodo", nastavio je, druga rečenica u oporuci pokojnika glasi: "Tko ima sina, dobiva sve."

Pitanje: što tu priču čini da je ona i božićna priča?

Odgovor: posljednja rečenica – "Tko ima sina, dobiva sve."

Mi imamo Sina kojega slavimo ovih dana. "Jer, dijete nam se rodilo, sin nam je darovan", slušali smo čitanje iz knjige proroka Izaije (Iz 9,5). Te riječi tumačimo kao objavu Mesije, Spasitelja, kao upućivanje na Isusa i potvrđujemo to obećanje radosnom pjesmom: "Veselje ti navješćujem puče kršćanski jerbo se kralj u Betlemu rodi nebeski, on naš Spasitelj i Otkupitelj."

Mi imamo Sina – u njegovo smo ime kršteni, u to vjerujemo. "Bog je za sve nas predao svojega Sina! Kako nam onda s njime neće sve darovati?" pita se sv. Pavao u poslanici Rimljanima i posvuda gdje propovijeda i osniva zajednice sam daje odgovor: da, u Isusu Kristu, Sinu, stvarno dobivamo sve što trebamo za život. Tko ima Sina, dobiva sve – a to su dragocjeni darovi koje dobivamo od Sina: nada, orijentacija, oslobođenje. Nada, da je moj život dragocjen pred Bogom – usprkos svih nedostatnosti i pogrešaka, usprkos svih dosada i banalnosti, usprkos svih bolesti i patnja. Nada, da smrt nema posljednju riječ – i da ništa nije izgubljeno od onoga što mi je važno, za što se trudim, što obilježava moj život.

Orijentacija po Isusovu primjeru na kojem mogu odčitati kako ljudi idu jedni drugima i kako mi mogli ophoditi jedni s drugima.

Oslobođenje od straha da dobivam manje, da nije dosta dobro, da ne udovoljavam zahtjevima drugih. Oslobođenje od pritiska da sve moram sam učiniti. Oslobođenje od prisila koje samima sebi namećemo – i od ladica u koje nas drugi postavljaju.

Nadu – orijentaciju – oslobođenje: to daruje meni onaj, čiji rođendan slavimo danas.

"Tko ima Sina, dobiva sve" – tako stoji u oporuci na koju se mi kao kršćani pozivamo u Novom zavjetu. I ako to ne bismo osjećali da je istina, ne bismo bili skupa slaveći svečanu svetu misu "Isusova rođenja". Ako ne bismo predosjećali da je naš život po Isusu stvarno bogatiji i ispunjeniji, tada naša božićna slavlja sigurno ne bi bila lijepa, tako intenzivna, povezana s puno običaja i s puno radosti.

"Tko ima Sina, dobiva sve" – u to vjerujem ne samo na Božić...

Dr. theol. Davor Lucacela

SVETI NIKOLA

Uvijek kada spomenemo Svetog Nikolu odmah pomislimo na darove, jer još od malih nogu znamo od naših roditelja, te djeda i bake da nam on donosi darove kojih postavlja u naše očičene i brižno spremljene čizmice.

A li tko je zapravo bio Sveti Nikola? Rodio se 15. ožujka davne 270. godine u Maloj Aziji, u gradu Pataru u vrlo bogatoj obitelji. Njegovi roditelji bili su jako sretni što su napokon dobili sina, jer dugi niz godina nisu mogli imati djece, pa su se molili Bogu da posluša njihove molbe i ispunji njihove želje. Nažalost, oboje umiru rano pa Nikola ostaje sam, nasljeđujući svo bogatstvo. No, to ga nije učinilo sebičnim, oholim ili škrtim, nego je on vrlo rado pomagao svima koji su bili u nevolji.

Mladi Nikola odlazi na studije, u školu za svećenike, a u tome mu je bio podrška njegov stric Nikola, po kome je i dobio ime, koji je u to vrijeme bio biskup u Miri (grad u Turskoj). Nakon završetka studija, postaje svećenik. Nažalost i njegov stric umire, a od Nikole su svi očekivali da će ga naslijediti, ali on odbija i odlazi u Palestinu, gdje provodi jedno vrijeme u samoći. Vraća se nazad upravo kada je nasljednik svog strica umro, pa ovoga puta mora prihvatiti tu dužnost. Tako Nikola postaje biskup.

Kao biskup, bio je vrlo skroman, pa je cijelo svoje vrijeme provodio moleći se Bogu i pomažući onima u nevolji. Iscrpljen pokorom i poslovima, umire 6. prosinca 327. godine. Pokopan je u Miri gdje se i danas nalazi sarkofag u kojem je nekoć bilo položeno njegovo tijelo. No, zbog turskih osvajanja, njegove posmrtni ostatke prenijela su 62 vojnika u grad Bari 1087. godine, gdje se i danas nalaze njegove relikvije.

O Svetom Nikoli ima brojnih pripovijetka i legenda, u kojima je samo jedno važno i jedno te

isto: pomagao je ljudima u nevolji, i to se najčešće događalo noću, potajno. Baš zbog toga, i dan danas u našem kraju, i ne samo, veče pred dana Svetog Nikole, djeca brižno čiste svoje obuće, čizmice i spremaju ih, kako bi noću, dok oni slatko spavaju, Sveti Nikola došao i ostavio u njima brojne darove. Ova svetkovina donosi vrlo mnogo radosti i uzbuđenja u srcima svih mališana. Često kad sam bila malena, moji roditelji govorili su mi da moram biti dobra i poslušna kako bi dobila poklone od Svetog Nikole, a ne šibicu/ štapić.

Običaj darivanja djece na dan Svetog Nikole vuče se iz sljedeće legende: jedan od susjeda Nikole bio je vrlo bogat čovjek, ali je sve izgubio; imao je tri kćerke koje je trebao udati ali nije imao da im dade miraze (zestre na rumunjskom), pa je odlučio da trguje ljepotu i mladost svojih djevojaka; Nikola dozna to pa uzme vrećicu, napuni je zlatnicima, umota u platno i, noću potajno ubaci zamotane zlatnike kroz prozor; otac ujutro pronade novac i vidjevši kako je svota dovoljna da uda jednu kćer, opremio je i dade joj miraz; isto se dogodi i drugi put sa sljedećom kćerkom. A što se tiče kraja ove legende, ona ima dva moguća kraja: u prvoj verziji, otac čeka Nikolu da dođe i po treći put, kad ga uhvati i prepozna, te unatoč molbi da šuti i sačuva tajnu, sretni otac razglasi po cijelom mjestu radosnu vijest; a u ovoj drugoj verziji, Nikola, jer je predvidio da će ga otac čekati kod prozora i iz želje da ostane anonimn, popne se na krov i zlatnike ubaci kroz dimnjak, pa kako su se na otvorenom ognjištu sušile čarape, zlatnici padnu u njih. Od ove legende nam upravo dolazi stavljanje poklona u čarape ili čizmice, i Djed Mraz koji poklone spušta kroz dimnjak.

U našim krajevima 6. prosinca, te veče u doček blagdana Svetoga Nikole, tj. 5. prosinca, slavi se. Sva je obitelji i rodbina na okupu, pa se svi druže i vesele, te spominju se ovoga sveca i zahvaljuju mu se.

Zbog svoje dobrote i svog načina života, Sveti Nikola zaštitnik je mnogo toga: djece, djevojaka, siromaha, studenata, farmaceuta, pekara, ribara, mornara, zatvorenika, trgovaca, putnika, otoka Sicilije, pariškog sveučilišta i mnogih gradova širom svijeta.

Diana Catici

promeni čentrala, la da se metnu i solarni paneli i da se napravi termoizolacija zgrade, la da se popravi ulaz u podrumi i prečke odostraga zgrade. Ja se nadam da počmemo u proleće i iduću godinu i završimo rađe.

Imamo i 1 milion leja za škulu u Nermiđu. I tamo lamo da imamo energetska reabilitiranje zgrade, lamo da kupimo toplotne pumpe pomoću kojih da se greje zgrada. I tamo isto slijedi da počmemo rađe u proleće.

Za stanice za punjenje električnih vozila činimo projekt, jedna treba da dođe doli kod bazina od vode, jedna odostraga za komandom. I tako izodimo u susret svim korisnicima električnih automobila.

Završena je studija izvodljivosti i počeli smo da kupimo dokumentaciju za jedan solarni park. Tej park la da da nim osigura trošak struje za administraciju i škula u Karaševu. Lamo da ji amplasiramo na putu za Nermiđ, na platou kod Meznera.

Ostali su nim ješte 4 kilometara sokaka koji trebaju da se asfaltiraju. Uglavnom svi sokaci iz Karaševa. Priko zime da završimo licitacije, i od proleća da krenemo rađe. Karosabil la da bude 3, 5 metara asfalt i 0, 75 cm akostamenti, to znači karosabil je sve 5 metara. Nela da bude po mal. Samo če nesmo mogli da ji napravimo po veliki. Ovo su sokaci što čine veze. Smo tražili da glavni sokaci budu šta se može za široki. Kako da se uvrstimo u jednu svotu novci, a da obuhvatimo svi sokaci, smo morali da pristanemo na to da se čine samo 3,5 metara. Mi imamo dude od vode, dude od kanalizacije, često put treba da ih popravimo i ondak sečemo asfalt. Tako če je po lako da sečeš akostament nego asfalt, i po lako se popravi natrag. Mi smo mogli da napravimo asfalt 5 metara s mostići i sve što treba, ali ondak bi bili asfaltirani samo 2 kilometara, ne 5 i ja mislim če to ne normalno. Ovako la da su svi asfaltirani.

Što niste uspjeli napraviti, a voljeli biste, ili u 2024. godini, ili do kraja mandata? Koji projekti imate u planu do kraja mandata?

Tel sam da obnovim zgradu ovu u centru i nesam uspel. Sam tel da zatvorim centar i nesam niti to uspel. Slijedi na godinu da zatvorimo centar, nakon što je završen most i se asfaltira za komandom. Nesam uspel da napravim i ovu treću vodenicu, ali se nadam da nagodinu i to popravimo. Sve to ovisi i o svoti novca koju lamo da dobijemo u budžetu. Što se tiče kompleksa ovoga ispred komande, ja sam se nadal če stvari la da idu po živo. Mi smo mislili če oba glavna vlasnika la da nim prodadu šta po živo, jedan je prihvatio ali na žalost ne i

ovej drugi i ako si prvo izrazio želju če on bi to prodao. Njemu ne odgovaralo če on je dal po više novci nego koliko je sad evaluirana zgrada. Ali nadam se da uskoro i to popravimo i nakon toga lamo da vidimo što lamo i ovom zgradom. *Lina Stroescu*

PALJENJE PRVE ADVENTSKE SVIJEĆE U KLOKOTIČU

U organizaciji Dijacezanskog centra za mlade u sklopu Temišvarске rimokatoličke biskupije i rimokatoličke zajednice iz Klokotiča, mjesta u Lupačkoj općini, u subotu 2. prosinca 2023. godine održan je susret mladih katoličkih vjernika Temišvarске biskupije. Cjelodnevni program je uključivao katehezu, odnosno odgoj vjere djece i mladeži radi uvođenja u puninu kršćanskog života, zatim su se odvijale rasprave u malim skupinama, plenarno izlaganje i radionica Adventski vijenci. Katehezu je održao vlč. Davor Lukačela, župnik u Oršovi.

sudjelovali na Svetoj misi i cjelokupnom programu, klokotičkim tamburašima koji su svojim pjevanjem i sviranjem dodatno animirali i uveličali Misno slavlje, kao i svima koji su doprinijeli organizaciji ovog vjerskog događaja.

Paljenjem prve adventske svijeće je započelo, četiri tjedna prije Božića, vrijeme Došašća, odnosno duhovne pripreme za Božić, koji je uz Uskrs, središnji kršćanski blagdan. Adventski vijenac ima četiri svijeće koje trebaju biti upaljene do Božića, a svaka svijeća ima svoju simboliku i podsjeća na Isusovu žrtvu i pobjedu. Najprihvatljivije je tumačenje da je

Središnji događaj subotnjeg dana bila je Sveta misa održana s početkom od 15,00 u crkvi Svetih apostola Filipa i Jakova u Klokotiču, a na početku Misnog slavlja upaljena je prva adventska svijeća na adventskom vijencu. Svetu misu je predvodio i prigodnu propovijed održao monsenior Jozsef Csaba Pal, biskup temišvarске biskupije, uz koncelebraciju velikog broja svećenika, među kojima i onih iz karaševskih mjesta.

„S ovom Svetom misom svečano započinje razdoblje Adventa kad se svi pripremamo slaviti najradosniji blagdan, rođenje Gospodina našega Isusa Krista ili Božić. Zahvaljujem vam što ste došli u ovako velikom broju. Vrijeme Adventa je mogućnost bližnjeg zajedničkog života s Bogom i većim mirom među nama, a mi ne želimo ostati izvan ove mogućnosti. Ne želimo izvana gledati na vrijeme adventa, već želimo da osjećaj Adventa nosimo u našim srcima“, rekao je za vrijeme mise temišvarski biskup.

Na kraju Svete mise u klokotičkoj crkvi, mjesni župnik Milan Sima uputio je riječi zahvale svim prisutnim svećenicima, a posebno biskupu Csabi Pálu. Zahvalio je, također, svim vjernicima koji su

prva svijeća – sveća nade, druga svijeća je simbol mira, treća radosti, a četvrta ljubavi.

Podsjetimo, lanske je godine susret katoličke mladeži održan u Eibenthalu, selu u općini Dubova u županiji Mehedinți, a paljenje prve adventske svijeće obavljeno je za vrijeme Svete mise u mjesnoj katoličkoj crkvi, najvećoj i najvišoj u selima iz Rumunjske gdje živi češka manjina. Sljedeće godine susret katoličke mladeži i paljenje prve adventske svijeće održat će se početkom zadnjeg mjeseca 2024. godine u Făgetu, malenom gradiću u županiji Tamiș, a mladima iz karaševskih mjesta i svim vjernicima već je na kraju Svete mise u Klokotiču upućen poziv da sudjeluju u velikom broju na tamošnjoj svečanosti. Susret katoličke mladeži iz temišvarске biskupije u 2018. godini održan je u Karaševu, najvećem mjestu karaševskih Hrvata, a paljenje prve adventske svijeće obavljeno je u mjesnoj crkvi Marijina uznesenja za vrijeme Svete mise koju je i tada predslavio biskup Jozsef Csaba Pal, koji je na biskupskoj stolici Temišvarске biskupije naslijedio biskupa Martina Roosa od sredine iste 2018. godine.

Ivan Dobra

prenosi daljnim generacijama. Iskorijenjeni po svijetu mi smo samo pojedinci koje se gube u moru drugosti. Kao zajednica bili smo jači, imali smo svoje posebnosti, prepoznatljiv identitet. U tim, ipak ne tako davnim vremenima, tuđina još ne bijaše „ugrizla“ dušu i duh naših ljudi, čiji je utjecaj Milja Šera maestralno izrazio svojim britkim perom:

Po svetu pajtaši se potvrviše
sve nas žalost sad proklinja...
moja duša, sama uzdiše
što nam učini ova tuđina!
Za bolji život, tako zvani

ne smo pajtaši što smo bili...
sudbina zlatam ni kani
sve lepe uspomena smo odzabili!
Propadoše naše mlade godine
a starost sve po jako ni plaši...
gde ste pajtaši moji, rodbine,
kad tudjini, sad ste robijaši!

I završimo ovo kratko razmišljanje u nešto vedrijem duhu. Zima je, noći još duge, neka naša ognjišta barem za blagdane budu opet topla i puna ljudi okolo, kao nekad. Mir i dobro!

Maria Lațchici

BOŽIĆNI SAJAM U KARAŠEVU

Već treću godinu zaredom u organizaciji grupe voluntera Moje Karaševo, općine Karaševo i Mjesnog vijeća organiziran je u najvećem mjestu Hrvata u Rumunjskoj Božićni sajam.

Ovaj događaj ima dobrotvornu svrhu, tako da sav prikupljeni novac za vrijeme sajma i ove će godine biti upućen Dvojezičnoj rumunjsko-hrvatskoj gimnaziji u Karaševu.

Uz zvuke božićnih pjesama i sjaj prekrasnih lampica u centru sela Karaševa opet je zavladao pravi blagdanski ugođaj. Blagdano raspoloženje počelo je u subotu, 2. prosinca, nakon blagoslova adventskog vijenca i paljenja prve adventske svijeće u Klokotiču, a do 30. prosinca održani su mnogobrojni nastupi naših mladih i naših prijatelja iz susjednih općina. Seoski sajam bio je otvoren za posjetitelje svake subote tijekom adventskog vremena.

Na otvorenoj sceni Zajedništva Hrvata održane su božićne predstave koje su nam priredili učenici Gimnazije iz Karaševa i članovi Teatra "DA" iz Ričice. Posjetitelji sajma imali su prigodu pogledati i uživati u nastupima djece Osnovne škole iz Forotica, zbora Pravoslavne crkve iz Vărădie, Umjetničke škole Ioan Românu iz Ričice, klokotičkih tamburaša iz Klokotiča te koledara naše Dvojezične Gimnazije.

Organizatori manifestacije uspjeli su i ove godine omogućiti mještanima i svim posjetiteljima uživanje u čaroliji zimskih praznika, čak i trenutno bez snijega, uz mirisnih božićnih kolačića pripremljenih kod kuće po tradicionalnom receptu starih baka i djedova, kao i uživanje u čašici kuhanog vina, toplog čaja i čokoladi. Tako da je i ove godine Božićni sajam u Karaševu donio svim posjetiteljima osmijeh, veselje, dobro raspoloženje te duh i ljepotu Božićnog vremena.

Lina Stroescu

PORED OGNJIŠTA, ZIMI....

Zima je već tu, u prosincu smo, nakratko smo imali prilike vidjeti i malo snijega.

Bliži se Božić, noći su duge, friško se smrkne, kako bismo rekli mi. Vrijeme je kao stvoreno za sjediti u toploj sobi navečer, pored ognjišta, kao nekada naši stari. Što je to bilo nekada tako blago, tako toplo, tako bajkovito? To su bili ljudi, pune kuće, djeca, roditelji, majke, dede. To su bile pune sobe navečer, u žeškoti, pored pečke ili ognjišta, mame su vezle, majke su prele ili tkale. I toliko lijepih priča smo mogli čuti.

Zadnjih se godina sve više ističe čuvanje starine, običaja, tradicija, starih kuća, starih predmeta, svega onoga što čini povijest nekog mjesta, korijen neke obitelji. A naša su mjesta bila puna svega toga što se danas traži. Vidimo na televiziji, na društvenim mrežama, kako ljudi iz velikih gradova plaćaju svake godine da bi išli u Maramureš ili Bukovinu da bi doživjeli zimske i blagdanske običaje na selu. O ovoj bi temi sva naša sela mogla knjige napisati.

Pitanje je sada: koliko smo svjesni bili ili jesmo o tom bogatstvu, materijalnom i duhovnom koji kriju naša sela, naša stare kuće, naša ognjišta? I ako jesmo, čuvamo li to dovoljno? Hoćemo li očuvati da to prenesemo budućim generacijama? I hoćemo li imati kome prenositi sve to? Ili ćemo postati dijaspora dijaspora? Strašno bi bilo kada bi se to dogodilo. Možda i nije baš ugodno čitati i slušati o tome, ali svi smo svjesni opasnosti koje prijeti našim selima, našem jeziku, našim običajima, našem identitetu. I moramo to spomenuti jer se bliži kraj godine i nekako nam prolazi pred očima godina koja je prošla, što se sve dogodilo, kakva je bila, i što želimo za sljedeću godinu.

I opet su ovdje neke pjesme našeg pjesnika Milje Šere tako proročke. Jer svaka je njegova pjesma mala priča o nekadašnjem seoskom životu i zanimanjima, i sve odišu toplinom i nostalgijom za zajedništvom koje je nekada vladalo u našim mjestima, kada su sve generacije bile doma, u svojim kućama i na svojim imanjima. Posebno topla je slika pjesnikove majke koja prede i mota kudeljku i djeda pored vatre. Slika je to bezbrižnog djetinstva, kada su djeca uz roditelje uza sebe imale i bake i djedove od kojih su učili, slušali i zajedno s njima čuvali i nastavljali običaje i tradiciju. Neka pjesme samo od sebe govore:

Na belim konju zimski kralj
priko naši sela stari, atoga,...
na čeplici srebrni štrevalj
sija do mesečevog roga;
Sve je belo, dim nebo grebe
ulice puste, kućeta laju,...
zima je, na noge me dzebe
beskrajno, vetrovi padaju;
Dlge su noći, dani su kratki
zamrzla je čak i stara reka,...
lepi dani, proletnji i sladki
Bog zna, koj la da dočeka;

Zamrzla voda u šefelju
korunom od snega zima se kiti,...
na preslicu, majka mota kudeljku
a koj la ovce orandjita?
Šuma je od srebra, trava bleđa
stakleni studen vetar, jako duva...
na ognjištu pali proset deda
i lagano opinci obuva;
Prikini se sneg, više ne veje
oblaci se trve, u sobi sija jeletina,...
negdi u krajištu, sunce se smeje
a priko šuma šušnji cetina!

Zima je, noći još duge, vrijeme kao stvoreno
za razmišljanje. Stoga neka vas ove pjesme podsjetu na djetinstvo, na roditelje, na bake i djedove i neka budu poticaj na razmišljanje o onome što su nam oni ostavili, što se ne može nikakvim novcem kupiti.

To je toplina naših starih ognjišta, osjećaj da tu pripadamo. To su naši korijeni i to treba čuvati i

SFÂNTUL NICOLAE VĂZUT PRIN OCHI DE COPIL

Căminul cultural din Clocotici a găzduit miercuri, 06.12.2023, o serbare a copiilor dedicată Sfântului Nicolae.

La activitatea extrașcolară denumită "Sfântul Nicolae văzut prin ochi de copil" au participat preșcolarii și elevii Școlii Gimnaziale din Goruia, preșcolarii de la Grădinița cu Program Normal din Carașova și Nermed, preșcolarii și elevii Școlii Primare Rafnic și ai Școlii Gimnaziale Clocotici și Lupac.

Evenimentul a debutat cu o slujbă religioasă oficiată de preoții Gheorghe Patașan și Milan Sima, care i-au binecuvântat pe cei mici, dar și pe toți care își sărbătoresc onomastica. "Pe cei care au organizat această activitate, bunul Dumnezeu să-i ocrotească, iar celor care astăzi sărbătoresc onomastica și poartă numele Sfântului Nicolae, le dorim La Mulți Ani, multă sănătate, iar bunul Dumnezeu să-i binecuvânteze". Alături de copii și credincioși la slujba religioasă și activitatea extrașcolară au participat și reprezentanții Uniunii Croaților, respectiv președintele Giureci-Slobodan Ghera și vicepreședintele organizației, Ivan Frana.

După slujbă copiii s-au îndreptat înspre Căminul cultural din Clocotici. "Este o onoare pentru noi să ne aflăm într-un număr atât de mare la această activitate extrașcolară, denumită "Sfântul Nicolae văzut prin ochi de copil." Felicit cadrele didactice care au organizat această activitate, în special pe Paletici Milena, Maria Vlasici, Vătav Milan și părintele Milan Sima. Vă dorim tuturor bun venit la noi în localitate și la această activitate atât de frumoasă", cu aceste cuvinte i-a întâmpinat pe copii și pe părinți profesorul de limba și literatură croată, Marian Lucacela.

Îndrumați de doamnele educatoare și învățătoare, copiii au pregătit momente

emoționante cu cântece și poezii, reușind astfel să aducă părinților și invitaților zâmbetul pe buze, încântându-i cu programul lor artistic. Serbarea a continuat cu ateliere creative și jocuri de mișcare, unde elevii i-au invitat pe toți cei prezenți să li se alăture. Nici Moș Nicolae nu s-a lăsat prea mult așteptat. La încheierea activității, acesta a venit în mijlocul copiilor unde a fost întâmpinat cu mult entuziasm. Moș Nicoale i-a răsplătit pe cei mici cu dulciuri pentru efortul depus, dar și pentru faptul că au fost cuminți și ascultători în acest an.

Lina Stroescu

POZIVAMO VAS DA DOĐETE U ŠTO VEĆEM BROJU NA BOŽIĆNU PRIREDBU "RADOSNO PJEVAMO, ISUS KRIST SE RODIO"

Organizator:
Uniunea Croaților din România

SEARA DE COLINDE
„RADOSNO PJEVAMO, ISUS KRIST SE RODIO.”
VINERI, 22 DECEMBRIE 2023
Orele 17:30

Program

- ★ Deschiderea evenimentului
 - Colinde voce, colinde instrumental - Copiii din comunitatea croată
 - Colindători ai Liceului Bilingv Româno-Croat, Carașova
Prof. coord.: Filca Ana, Borcescu Aida, Ghera Ana Sabina
 - Grupul de colindători de la „Ateliere creative”
Prof. coord.: Vlasici Maria, Bonțu Ionel, Filca Ana
 - Colindători ai Școlii Gimnaziale Lupac
Prof. coord.: Zuza Mioara-Florentina, Muselin Maria, Ephard Meda, Drăghia Maria, Facraci Maria, Vlasici Maria, Lucacela G. Marian, Vataș Milan, Todor Milan
 - Grupul de colindători cu elevi de la școlile din comunitatea croată
Prof. coord.: Todor Milan
 - Corul de copii „Amiciția”, de la Școala Gimnazială nr. 7 Reșița și Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița
Prof. coord.: Adriana Ponoran, Yvonne Christa Demenyi, Berar Ramona, Ardelean Cristina
 - Prof. Haidău Denisa - colind voce
 - „Povestea lui Moș Crăciun” - Spectacol pentru copii
Regizor: Dan Mirea

Locație:
Scena Uniunii Croaților din România

Vă așteptăm cu drag!

Knjiga Crkvene pjesme hrvatske zajednice u Rumunjskoj, koja sadrži vrijednu glazbenu građu prikupljenu u svim mjestima s hrvatskim stanovništvom u rumunjskom Banatu, vidjela je svjetlost dana sredinom mjeseca studenoga i sadrži među svojim koricama pjesme koje pjevamo i čujemo u svim crkvama iz naših mjesta ali i na Svetim misama u omiljenim nam tradicionalnim hodočasničkim mjestima, u Mariji Čiklovi i Mariji Radni.

Ovu hvalevrijednu pjesmaricu su sastavili Denis Moldovan i Cosmin Pelics, Hrvati po nacionalnosti, prvi porijeklom iz susjednog nam Klokotiča, drugi iz tamiškog Rekaša, obojica nadareni glazbenici posvećeni prvenstveno crkvenoj glazbi i pjevanju. Promocija knjige održana je 21. studenog u nedavno obnovljenoj Rimokatoličkoj katedrali u Temišvaru pod organizacijom Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj. O djelu su redom govorili na hrvatskom i rumunjskom jeziku vlč. Mikola Lauš, ravnatelj Biskupske kancelarije u Temišvaru, Slobodan Gera, predsjednik Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj, prof. dr. Marija Lackić, lektorica hrvatskog jezika na Sveučilištu u Bukureštu, a na kraju i sami autori.

Autorima najiskrenije čestitamo na uloženom radu i trudu, a vama, dragi čitatelji najtoplije preporučujemo ovu vrijednu pjesmaricu koja sadrži pjesme božićnog vremena, korizmene pjesme, pjesme Velikoga tjedna, pjesme za slavlje svetaca, marijanske pjesme i pjesme kroz liturgijsku godinu transkribirane u suvremeno notno pismo!

Ivan Dobra

U RANU SVJETLOST ZORE...

Govoreći o knjizi crkvenih i duhovnih pjesama u Temišvaru, krajem studenoga, bilo je potrebno istaknuti pjesmu koju hodočasnici iz naših sela, kada idu u Mariju Radnu pjevaju trećega dana, ujutro: U ranu svjetlost zore, budno mi srce zove. Hvaljen budi Isus, hvaljen budi Isus!

Pjesma ima više kitica, ali zastat ćemo na ova prva dva stiha, posebno na prvom: U ranu svjetlost zore..., jer za vrijeme Adventa, svako jutro, rano, pri ranoj svjetlosti, mi hodočastimo na jutarnje mise, na zornice. Kad krenemo na zornicu još je mrak, ali idemo po mraku pozvani crkvenim zvonima i željni Božje riječi, željni nade.

Hodamo po mraku kao nekad obećani narod koji je hodao kroz pustinju. Osjećamo radost, iščekujemo Kristovo rođenje, kroz tamu idemu ususret najvećem događaju koji se dogodio u povijesti čovječanstva – Božiću. Vrijeme je to vjere i nade da će Krist ponovno doći, vrijeme molitve, vrijeme iščekivanja. Za Isusovo se rođenje valja pripremiti. Zapravo cijeli je čovjekov život velika priprava za susret s Bogom, a kroz Došašće je iščekivanje ovoga susreta posebno naglašeno.

Zornice nekada i sada, Božić nekada i sada. Naši su se stari nešto drugačije pripremali za Božić, ali u našem, suvremenom svijetu, vrijeme prije Božića, zapravo cijeli mjesec prosinac, u znaku je vidljivog, opipljivog i materijalnog. I naravno blještavog svijetla. Iako su prijašnje godine bila i pandemija, i ratovi su započeti, stare potrošačke navike vratile su se još jače, pa je sve u znaku konsumerizma. Treba kupiti, treba darovati, treba nešto novo obući....treba, treba....Osvijetljeni su izlozi, prepune su trgovine i vrlo često smo zaokupljeni upravo materijalnim pripremama pritom zaboravljajući prave razloge iščekivanja susreta s Bogom.

Sigurno da nije loše kupiti nešto novo, okriti svoje kuće, mjesta ali ne bi smjelo da to potisne u drugi plan pravi razlog, Isusovo rođenje. I tu nam zornice dolaze kao zvijezda vodilja prema Betlehemu. U ranu svjetlost zore pozivaju nas na susret s Bogom, ali i na susret s drugima, s bližnjima. Jer kako bi doživjeli puninu Božića bez pravog susreta s drugima?

Pandemija koja je prošla, nadamo se zauvijek, ostavila je dubokih tragova. Neki su zauvijek otišli na drugi svijet, neki su u drugim zemljama, neki su tu, blizu, ali ipak tako daleko. Uvukao se strah, nepovjerenje, hladnoća, indiferentizam.

A Došašće je pravo vrijeme da krenemo jed-

ni prema drugima, da zajedno idemo ususret Božiću, idući jedni prema drugima, ususret čovjeku pored nas. Bilo da su naša braća, prijatelji, roditelji, onima s kojima nismo u najboljim odnosima, svi ljudi su zapravo naši bližnji. I ne treba čekati neko drugo vrijeme ili da netko drugi napravi korak približavanja. Napravimo ga mi. Nije važno tko ima pravo, a tko ne, pružimo ruku jedni drugima. Jer danas ljudima ne nedostaje hrane, pića, krova nad glavom, iako ima i takvih, danas ljudima nedostaju drugi ljudi, nedostaje druženje, nedostaje zajedništvo, nedostaje ljudi na ulicama naših sela. Da, često ih gledamo preko whatsapp-a, preko telefona, kompjutera....ali ništa ne može zamijeniti njihovu fizičku prisutnost.

Oni koji su stariji i kojima je dio obitelji u inozemstvu željno iščekuju njihov dolazak iz dalekih krajeva. A zimi su noći duge, toliko duge i teške pogotovo za nemoćne, bolesne, starije, noći su nekad pune tjeskobe i patnji. Ima onih koji pate od raznih bolesti, od tjeskoba duše, od samoće, od uvreda koji su pretrpjeli. Ima i onih koji žive u raznim strahovima. Svi ti ljudi, naši bližnji ili drugi ljudi, svi su zapravo bližnji nama, po Isusu. I svi očekuju svjetlost zore, dan, svjetlost, malo dobrote i vremena da podijelimo s njima. Tople riječ ohrabrenja, razgovor uz toplu peć, zajedničko razgledavanje slika ili jednostavno slušati strpljivo što imaju za reći, jer kako je rekao veliki pisac Ivo Andrić: svatko ima svoju priču, svi mali znači pažnje znače toliko puno, i onima koji pate i onima koji pružaju utjehu. Zapravo, ako malo bolje razmislimo, svakome je nešto potrebno. Lijepo je primiti, ali je još ljepše i ispunjenije darovati.

Na svakom velikom blagdanu, kada se vraćaju u rodna mjesta oni koji su otišli u druge zemlje, naš župnik, a vjerujem i ostali župnici, zahvaljuju svima koji su došli iz dalekih krajeva da proslave blagdane s onima koji su ostali doma. Usuđujem se dodati da veliku zahvalnost treba izreći i onima koji su ostali u našim selima, roditeljima, majkama i djedovima, koji strpljivo čuvaju da se vatra u ognjištima ne ugasi, da svaku večer ima tko upaliti svjetlo, da ih iz dalekih krajeva ima tko dočekati u ranu svjetlost zore!

Blagoslovljen, miran, topao i pun dobrote neka bude Božić svima!

Maria Lațchici